Written by - மனவைர் இரா. சுதமதி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி - 627008 -
Thursday, 22 February 2018 19:44 - Last Updated Thursday, 22 February 2018 19:53

□□□□□□□□□

காட்டுயிரி என்பது வீட்டுப் பயன்பாடு சாராத அனைத்து வகையான தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள் போன்றவையாகும். காட்டுயிரிகளை, அவை வாழ்கின்ற இடங்களில் பாதுகாப்பாகவும் எவ்வித இடையூறின்றியும் வதைத்துக் கொள்ள மூயற்சிக்கின்ற போக்குச் 'சூழல் பாதுகாப்பு' எனப்படுகிறது. இத்தகையச் சூழல் பாதுகாப்பபை் பழந்தமிழர் காட்டுயிரிகளுக்குக் கொடுத்து வாழ்ந்ததசை் சங்க இலக்கியங்களில் பரவலாகக் காணலாம். ஆயினும் காட்டுயிரிகளின் வாழிடச் சூழல், மனிதர்களின் தலையீடு காரணமாகப் பெரும் விளைவுகளை எதிர்கொண்ட சயெ்திகளையும் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு சயெ்துள்ளன. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றின் வழி காட்டுயிரிகளின் வாழிடச் சூழலில் மனிதத் தலையீடு குறித்து விரிவாக ஆராய மூற்படுகிறது.

□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□

மனிதர்களிடமிருந்து தனித்து வாழக்கூடிய காட்டுயிரிகளுக்கு அவற்றசை் சுற்றியிருக்கின்ற சூழலே பாதுகாப்பான வாழிடச் சூழலாகும். காட்டுயிரிகளான தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவை வாழக்கூடிய தகுந்த சூழல் அமபை்புகள் காடுகளில் இருந்தே கிடைக்கின்றன.

“கோழிலை வாழகை் கோள்மூதிர் பரெுங்கூலை
ஊழுறு தீ ம்கனி, உண்ணுநர்த் தடுத்த
சாரல் பலவின் சுளையொடு, ஊழ்படு
பாறை நடெுஞ்சுனை விளைந்த தறேல்
அறியாது உண்ட கடுவன் அயலது
கறி வளர் சாந்தம் ஏறல் சலெ்லாது
நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும்” (அகம்.2)

என்னும் பாடல்வரிகள் காட்டுயிரிகளின் வாழிடச் சூழலுக்கு மிகச் சிறந்த சான்றாகும். குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழயின் பரெிய கூலையிலுள்ள மூதிர்ந்த இனிய கனியாலும் பலாவின் மூற்றிய சுளையாலும் பாறையில் அமைந்த பரெிய சுனையில் உண்டான தனேை ஆண் குரங்கு உண்டு, அருகிலிருந்த மிளகுக் கொடி படர்ந்த சந்தன மரத்தில் ஏற மாட்டாது, அதன் நிழலிடத்து இருந்த மலர்ப்படுக்கையில் மகிழ்ந்து உறங்கியது என்னும் வருணனை, வளமையும் சழெிப்பும் மிக்க காட்டுயிரிகளின் வாழிடச் சூழலை அழகுற எடுத்துரைபை்பதாகும். தம் வாழிடத்தில் பாதுகாப்பை உணர்ந்து இனிது உறங்கும் குரங்கு, தாய்ப்பாேர் இன்மையால் தாமாகவே பழுத்து உதிரும் பழ மரங்கள் எனும் இவை மனிதத் தலையீடு இல்லாத அழகிய வாழிடச் சூழலை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□

பழந்தமிழர் தாவரங்கள் குறித்த ஆழமான அறிவபை் பறெ்றிருந்தனர். தாவரங்களின்

Written by - மனைவைர் இரா. சுதமதி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்தறை, ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி - 627008 -
Thursday, 22 February 2018 19:44 - Last Updated Thursday, 22 February 2018 19:53

வாழிடச் சூழல் இயற்கையாகவும் பழந்தமிழரின் தொலைநோக்குச் சிந்தனையாலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அதே வேளையில் இயற்கையால் ஏற்படும் அழிவுகளையும் மனிதர்கள், விலங்குகளால் ஏற்படும் அழிவுகளையும் தாவரங்கள் சந்தித்துள்ளன. 'மனிதனால் நேரிடையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ இழக்கப்படும் பெருந்தீங்குகளே காடுகளுக்கு மிகுந்த கேட்டதை தருகின்றன' என்கிறார் சிவ. மங்கையர்க்கரசி (சூழலியல் தமிழ். ப.46)

" ----------கிளையொடு கலி சிறந்து
சாந்த ஞெகிழியின் ஊன்பழுக்கு அயரும்
கூன்ற நாட! " (அகம்.172)
"நறுவிரை ஆரம் அற எறிந்து உழுத
உளகை கூரல் சிறுதினை" (அகம்.388)

என்னும் பாடலடிகள் கூறவர்கள் தாம் வேட்டையாடிய விலங்கின் இறைச்சியைச் சந்தன விறகால் தீ மூட்டிச் சமைத்ததையும், தினைப்பூனம் அமகைக்கும் பொருட்டு மலைச்சாரலில் சந்தன மரங்கள் வெட்டப்பட்டதையும் எடுத்துரைக்கின்றன. உயர்ந்த, அடர்ந்த வனப்பகுதியுள் மட்டுமே வளரக்கூடிய அரிய, உயர்சாதி மரமான சந்தன மரங்கள் அழிவுக்குள்ளான சயெ்தி காட்டுயிர்த் தாவரங்களின் பாதுகாப்பற்றச் சூழலை வளிப்படுத்துவதாகும்.

பழந்தமிழர் இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்வை வாழ்வை வாழ்ந்தவராயினும் காடழித்து தினைப்பூனம் அமதைத்தனர் என்னும் சயெ்தி காட்டு வளம் அழிய அடித்தளம் அமதைத்தனர் என்று கருதவே இடமளிப்பதாக உள்ளது.

இன்று வளம் நிறைந்த பல மலகைள் சுற்றுலாத் தலங்களாக மாற காட்டுயிர்த் தாவரங்கள் சந்தித்து வரும் அழிவுகள் ஏராளம். எண்ணற்ற மரங்கள் வெட்டப்பட்டே மலைப்பாதகைளும் விடுதிகளும் பொழுதுபோக்கிடங்களும் உருவாகி வருகின்றன. இன்று மட்டுமல்ல, அன்றும் இந்நிலை இருந்ததை அகநானூற்றுப் பாடல்கள் சான்று பகருகின்றன.

"மாகழெு தானை வம்ப மோரியர்
பூனதைரே் நமேி உருளிய கூறதை்த
இலங்குவளெ் அருவிய அறவைாய் உம்பர்" (அகம்.251)

"விண்பொரு நடெுங்குடை இயல்தரே் மோரியர்
பொன் பூனை திகிரி திரிதரக் கூறதை்த
அறை இறந்து அகன்றனர் ஆயினும்" (அகம்.69)

என்னும் பாடலடிகள் மோரியர்கள் தம் தரேின் சக்கரங்கள் தடயைின்றிச் சலெ்லும் பொருட்டு அருவிகள் பாயும் மலகைளை உடதை்தும் பாதகைளை உண்டாக்கினர் என்பதை அறிவிக்கின்றன. அருவிகள் பாயும் மலை என்பதனால் மலை வளமான காடுகளும் அழிவசை் சந்தித்திருக்கக்கூடும் என்பதை அறியலாம். எனவே மனிதனது அதீத தவேகைளாலும் நாகரிக வளர்ச்சியாலும் மலகைளும் காடுகளும் சுறயைாடப்பட்டு, அவை தம் வாழிடச் சூழல் அழிவை ஏற்பதை இதனால் அறிய முடிகிறது.

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□

Written by - மனைவைர் இரா. சுதமதி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்தறை, ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநலெ்வலேி - 627008 -
Thursday, 22 February 2018 19:44 - Last Updated Thursday, 22 February 2018 19:53

உயிர்ச் சூழல் குறித்த சிந்தனை தமிழருக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருந்தது. பண்டைத் தமிழரது அக வாழ்விலும் புற வாழ்விலும் உயிரினங்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றிருந்தன.

“பூள்ளும் மாவும் பூணர்ந்து இனிது உகளக்
கோட்டவும் கொடியவும் ப□ப்பல பழுனி
மலெ்லியல் அரிவை! கண்டிகும்
மல்லல் ஆகிய மணங்கமழ் புறவே” (ஐங்.414)

என்னும் பாடல் பறவைகளும் விலங்குகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து இனிது மகிழ்ந்து திரிய, சடெிகளும் கொடிகளும் ப□த்துக் கூலுங்க, வளம் பொருந்திய மூல்லை நில வாழிடச் சூழலை அழகுற வருணிக்கிறது.

ஆயினும் காட்டு விலங்குகளைப் பழக்கிப் போருக்குப் பயன்படுத்துவது, யானைகளைக் கொன்று தந்தங்களை எடுப்பது, இறைச்சிக்காக விலங்குகளைக் கொல்வது போன்றவை மனிதத் தலையீட்டின் கொடிய விளைவுகள் ஆகும். இவை விலங்குகளின் வாழ்வியல் கட்டமைப்பையும் வாழிடச் சூழலையும் பரிதும் பாதிப்பன ஆகும்.

“பரொமலைச் சிலம்பின் வடேட்டம் போகிய
சறெிமடை அம்பின் வல்வில் கானவன்
பொருது தொலை யானை வணெ்கோடு கொண்டு
நீ ர்திகழ் சிலம்பின் நன்பொன் அகழ்வோன்” (அகம்.282)

மலைப் பக்கத்தே வேட்டைக்குச் சனெ்ற வேட்டுவன் தன்னோடு போரிட்டு இறந்துபட்ட யானையின் வணெ்ணிறக் கொம்பினைக் கருவியாகக் கொண்டு நீ ர்வளம் மிக்க நடெுவரையில் பொன்னை அகழ்ந்தடெுத்தான் என்னும் சயெ்தி தந்தங்களுக்காக யானைகள் கொல்லப்பட்ட அவலத்தை எடுத்துரைப்பதாகும்.

மலேும் மனிதர்கள் கள் கூடிப்பதற்காக யானைக் கன்றுகளைப் பிடித்து வந்தும், யானைகளைக் கொன்று தந்தங்களைப் பறித்து வந்தும் அவற்றைக் கள்ளுக்கு விலையாகக் கொடுத்துள்ளனர் என்பதை,

“கறை அடி மடப்பிடி கானத்து அலற
களிற்றுக் கன்று ஒழித்த உவகையர் கலி சிறந்து
கருங்கால் மராஅத்துக் கொழுங் கொம்பு பிளந்து
பரெும் பொளி வணெ் நார் அழுந்து படப்ப□ட்டி” (அகம்.83)

“அரியலாட்டியர் அல்கும்மனை வரைப்பில்
மகிழ்நொடை பறொஅராகி நனகைவுள்
கான யானை வணெ்கோடு சூட்டி
மன்றுஓடு பூதல்வன் பூன்தலை நீ வும்
அரும்னைபை் பாக்கத்து” (அகம்.245)

என்னும் பாடல் வரிகளில் காணலாம். பணெ்யானை அலற ஆண்யானைக் கன்றைப் பிடித்து வந்து, அதனைக் கள்ளுக்கு விலையாகக் கொடுத்தனர் என்னும் சயெ்தி

Written by - மனைவைர் இரா. சுதமதி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்தறை, ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி - 627008 -
Thursday, 22 February 2018 19:44 - Last Updated Thursday, 22 February 2018 19:53

காட்டு விலங்குகளின் கூடும்ப அமைப்பும் வாழிடச் சூழலும் மனிதனின் அற்ப ஆசைக்காக அழிவுக்கு உள்ளானதை எடுத்துரைப்பதாகும்.

“பல்பூங் கானத்து அல்கு நிழல் அசைஇ
தோகைத் தூவித் தொடதை தார் மழவர்
நாகு ஆ வீழ் தத்து, திற்றி தின்ற
பூலவுக்களம்” (அகம்.249)

என்னும் பாடலடிகள் மனிதர்கள் காட்டுப்பசுவகை் கொன்று அவற்றின் இறைச்சியதை் தின்ற சயெ்தியை எடுத்துரகை்கின்றன.

காட்டு விலங்குகளான யானகைளை் பிடித்து வந்து அவற்றை் பழக்கி, பயிற்றுவித்துப் போரக்குப் பயன்படுத்திய சயெ்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் ஏராளமாக காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□

“கருப்பொருள்களுள் ஒன்று பூள் என்னும் பறவையினம் ஆகும். இப்பறவகைள் தங்களுக்குள் கொள்ளும் உறவு, தமது சுற்றத்துடன் கொள்ளும் உறவு, உயிருள்ளவற்றோடும் உயிரற்றவற்றோடும் கொண்டிருக்கும் உறவு திணையும் எனப்படும்” என்கிறார் சூழலியல் ஆர்வலர் பாமயன் (திணையியல் கோட்பாடுகள், ப.27). இத்திணையும் என்பதே வாழிடச் சூழல் ஆகும்.

“எரிமருள் வேங்கை இருந்த தோகை” (ஐங்.294)
என வேங்கை மரத்துள் இருந்த மயிலையும்,

“----------கூயிலும்
தமேல்பாய் மாஅத்து ஓங்கு சினை விளிக்கும்” (அகம்.341)

என மாமரத்துடன் கூயிலுக்கு இருந்த நரெுக்கத்தையும்

“பராரபை் பணெ்ணை சகேை்கும் கூர்வாய்
ஓரு தனி அன்றில்” (அகம்.305)

எனப் பனமைரத்துடன் அன்றில் பறவகை்கு இருக்கும் உறவையும் சங்க இலக்கியப் பாக்கள் பரவலாக எடுத்துரகை்கின்றன. ஆயினும் மனிதத் தலையீடு பறவகைள் தம் இரயை இழப்பதும் தம் வாழிடம் விட்டு வறேிடம் பயெர்வதும் சங்கப் பாடல்களிலயேே காணக்கிடகை்கும் சயெ்திகளாகும்.

கூளிர், தட்டை போன்ற கருவிகளகை் கொண்டு மலை வாழ் கூறவர்கள் தினை கவர வரும் கிளிகளை அச்சுறுத்தி விரட்டும் சயெ்திகள் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன.

மனிதர் எழுப்பும் பரேொலிக்கு அஞ்சி பறவகைள் தன் இருப்பிடத்தை விட்டு வறேிடம் சலெ்லும் சயெ்திகளும் அகநானற்றில் காணப்படுகின்றன.

“பாசவல் இடிக்கும் இருங்காழ் உலக்கைக்

Written by - மானவைர் இரா. சுதமதி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்தறை, ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி - 627008 -
Thursday, 22 February 2018 19:44 - Last Updated Thursday, 22 February 2018 19:53

கடிது இடி வரீஇ இய கமழ் சூல் வணெ்கூருகு
தீ மக்லை வாழை ஓங்கு மடல் இராது
நடெுங்கால் மாஅத்து கறும் பறை பயிற்றும்" (அகம்.141)

வயிரம் பாய்ந்த உலக்கையால் அவல் இடிக்கும் ஓசகை்கு அஞ்சி, சிறிது தொலவைே பறக்க இயலும் சூல் கொண்ட வணெ்கூருகு, வாழயைின் ஓங்கி உயர்ந்த மடலில் தங்கியிராமல் மாமரத்தின்கண் கறுகப் பறந்து சனெ்று தங்கும் என்னும் வருணனயைும்,

"வணெ்ணலெ் அரிநர் பின்றதை் ததும்பும்
தண்ணுமை வரீஇ இய தடந்தாள் நாரை
சறெிமடை வயிரின் பிளிற்றி, பணெ்ணை
அகமடல் சகே்கும்" (அகம்.40)

என்னும் பாடலில், வயல்களில் வணெ்ணலெ் அரிவோர் ஒலிக்கும் பறயைொலிக்கு வரெுவிய நாரை, ஊதுகொம்பு போல் ஒலித்துப் பனமைரத்தின் உள்மடலில் சனெ்று தங்கும் எனக் கறுப்படட்ளுள்ள வருணனயைும் வளம் கருதி கறுப்படட்பிரப்பினும் மனிதர்கள் உண்டாக்கும் பரேோசகை்கு அஞ்சி பறவகைள் வறேிடம் பயெர்தல் என்னும் சயெ்தி சிந்திக்கத்தக்கதாகும். இது ஒலிமாசினால் ஏற்படும் விளைவு எனலாம்.

□□□□□□□□□
நீ ர்ப்பரப்பு, நிலப்பரப்பு என்னும் இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்ட இயற்கை, அவற்றசை் சார்ந்து வாழ்கின்ற பல்லுயிரிகள், அவற்றின் பாதுகாப்பு என்பன எக்காலத்திலும் மனிதனின் தலயைீடு காரணமாகப் பரெும் பாதிப்புகளசை் சந்தித்தே வந்துள்ளன. தன் வாழிடத்தின் மீ தான பரோர்வமும் தன்னலமும் நாகரிக வளர்ச்சியும் பரோசயைும் கொண்ட மனிதனால் காட்டுயிரிகள் அழிவை நோக்கித் தள்ளப்படட்பு வந்தமகை்கு அகநான□ற்றுப் பாடல்கள் சான்றாக அமவைதுடன் காட்டுயிரிப் பாதுகாப்பின் மீ தான கவன ஈர்ப்பயைும் உணர்த்தி நிற்கின்றன எனலாம்.

□□□□ □□□□□ □□□□□□□□
1. சிவ. மங்கயைர்க்கரசி, சு□ழலியல் தமிழ்
2. பாமயன், திணயைியல் கோட்பாடுகள்
3. யாழ். சு. சந்திரா, இலக்கியமும் சு□ழலியலும்
4. மானவைர் சி. சதேுராமன், சுற்றுச்சு□ழல் பயில்வுகள்

suthamathi64@gmail.com

*□□□□□□□□□□□□□□:□ □□□□□□□□ □□□.□□□□□□□,□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□,□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□□ - 627008